PUNCT FINAL ÎN ANCHETA NOASTRĂ

DIVIZIA A ÎN

Continuăm — și încheiem, totodată — astăzi, ancheta noastră printre specialiști privind prima parte a campionatului. Dînd cuvîntul secretarului general adjunct al F. R. Fotbal — FLOREA TĂNĂSESCU, președintelui comisiei centrale de juniori — GHEORGHE URICH, apreciatului ortoped și, totodată, experimentatului medic sportiv — DUMITRU TOMESCU, secretarului clubului F. C. Argeș — PUIU RAPAPORT și arbitrului internațional VASILE DUMITRESCU, punem punct unei discuții care — deși limitată la trei întrebări — totuși a atins importante aspecte ale sezonului oficial de toamnă.

De multe ori, părerile intervievaților noștri coincid, alteori se interferează, pentru ca alteori, să se contrazică. Nimic rău, socotim noi, în asta. Important e faptul că toți au discutat — deschis — lipsurile reliefate în această toamnă și au arătat căile de ieșire din impas.

Dar să le dăm cuvîntul :

Florea TĂNĂSESCU

1

După părerea mea **ceea ce a caracterizat în principal desfășurarea primei părți a campionatului a fost** NIVELUL TEHNIC SCĂZUT AL MULTOR PARTIDE. Prea puține au făcut excepție. Iar dacă ar fi să definesc ceea ce a determinat această stare de lucruri m-aș opri asupra a două cauze : 1) **perioada de pregătire n-a fost folosită, din plin și acest lucru** nu putea rămîne fără consecințe ; de altfel, primele etape **ale turului** au constituit cea mai bună **dovadă** că **echipele** au început campionatul fără **să** fie puse la punct ; **2) jucătorii nu par suficient de pătrunși de importanța campionatului** și nu dau randamentul de care, sigur, sînt capabili ; de aici, **aceea** inconstanță de la o etapă la alta, comportări la poli opuși. **Exigența față de pregătire și din partea noastră, dar — mai ales — din partea antrenorilor și conducătorilor echipelor nu s-a făcut simțită.**

2

Cel mai mult mi-au plăcut **Tătaru II** de la Steaua, **Dumitrescu** de la U.T.A. și **Coman** de la Universitatea Cluj, pentru că — în primul rînd — **au manifestat incisivitate, mult curaj, inițiativă în joc, au luat acțiuni pe cont propriu de parcă n-ar fi fost debutanți.** Ei au, după mine, perspective certe. Și sînt convins că vor rămîne în primul eșalon al fotbalului și vor da rezultatele scontate, în concordanță cu calitățile etalate în meciurile în care au fost folosiți. Bineînțeles că perspectivele lor, dezvoltarea lor ulterioară, toate sînt condiționate de menținerea lor în lot și echipe, de încurajarea și pregătirea lor atentă, pentru că nu trebuie uitat, ei sînt totuși niște debutanți, aflați la începutul activității în Divizia A.

Pornind de la această idee trebuie să atrag atenția în mod special asupra necesității de a nu li se atribui sarcini multiple, cum s-a întîmplat cu **Neagu** de la Rapid, de pildă. Ei rămîn (ca și Neagu, la timpul lui) simpli debutanți, cu posibilități deocamdată limitate, deci nu putem avea față de ei pretenții ca în cazul titularilor. Așa s-a procedat însă cu Neagu (folosit, de altfel, numai de nevoie) și randamentul lui a fost scăzut. În schimb, **Dumitrache** și **Dinu** de la Dinamo București au fost tratați ca debutanți, atunci cînd au fost promovați, cu pretențiile corespunzătoare, și iată-i în situația de a fi jucători de nădejde pentru Dinamo și pentru fotbalul nostru. Sînt — amîndoi — elemente cu mari posibilități de progres.

3

În privința pregătirii returului nu încape discuție și nici tîrguială. Plecînd de la consecințele modului defectuos în care a fost folosită perioada pregătitoare dinaintea acestui campionat (și nu numai dinaintea acestuia), echipele și antrenorii lor trebuie să pornească odată la drum de la ideea că JUCĂTORII TREBUIE SĂ SE PREGĂTEASCĂ ÎN RAPORT CU CERINȚELE ACTUALE ALE FOTBALULUI, așa cum se joacă în lume. **Trebuie abandonate „duhul blîndeții" și indulgența față de instruire, dacă vrem să facem o treabă ca lumea. Un antrenament individualizat și de efort maxim, iată ce cred că trebuie să caracterizeze perioada dinaintea returului.** De asemenea, socotesc că este necesar să se pună mai mult accent pe pregătirea fizică, pentru că turul campionatului ne-a arătat multe echipe care — din lipsă de rezistență — slăbeau în repriza a doua. Or, este un adevăr elementar că echipele trebuie să pășească într-un campionat avînd o pregătire fizică nu numai pentru 90 de minute, ci chiar pentru 120.

Cred că mediocritatea și platitudinea sînt încă cele două caracteristici generale ale campionatului nostru.

Goana după puncte constituie deviza evoluției fiecărei echipe, ei i se subordonează totul, în numele ei se „îngroașă" defensiva, în numele ei se comit faulturi, sub aripa ei spectacolul moare înainte chiar de a se fi născut. Realitate obiectivă, echipele noastre i se subordonează făcîndu-i față (din păcate) cu armele cele mai comode și (paradoxal) cele mai vulnerabile. Tabloul este vechi și constant. Avem, cu alte cuvinte, de-a face cu un nivel calitativ monoton, nici mai slab dar nici mai bun ca al campionatelor precedente. **Mulțumitor,** *ar fi un calificativ ; dar relativitatea lui ne sperie atunci cînd luăm drept termen de comparație elita fotbalistică internațională.*

2

Cred că Marian Popescu, Dumitrache, Achim, Covaci, Angheleseu și Lică *reprezintă talentele cele mai reprezentative. Ei mi se pare că fac parte din categoria destul de restrînsă a jucătorilor născuți pentru fotbal. Promovarea și permanența lor în eșalonul principal al fotbalului românesc va depinde de o serie de factori înscriși pe coordonata jucător-antrenor, ce îi plasează automat pe amîndoi pe talgerele unei aceeași balanțe, care se numește, RĂSPUNDERE. Dezinvoltura în joc și șutul lui Marian Popescu, spontaneitatea lui Dumitrache, driblingul lui Achim, Covaci și Lică, clarviziunea și capacitatea de improvizare a lui Anghelescu, reprezintă calități sigure, dar evoluția lor progresivă constituie nu numai o dorință ci și o condiție.*

3

Perioada de întrerupere trebuie să constituie o vacanță în adevăratul înțeles al cuvîntului. Relaxare, odihnă, deconectare, pentru a folosi un termen **en vogue.** *Iar pentru forurile competente, un răgaz de reflecții și* **hotăriri constructive.** *Organizarea mai bună a returului, ar fi, cred, un subiect. Eliminarea oricăror aminări de etape și disputarea a cît mai multe întîlniri internaționale intercluburi ar constitui contribuții concrete la redresarea generală a fotbalului nostru. Confruntările cu echipe de peste hotare ar trebui să urmeze regularitatea și frecvența unui grafic săptămînal. Să luăm de la echipele străine valoroase ceea ce găsim mai bun și ceea ce sîntem capabili să împrumutăm.*

Gheorghe URICH

Președintele Comisiei centrale de juniori, GH. URICH, înmînînd căpitanului echipei de juniori „U" Cluj trofeul de campioană, după finala de anul trecut, cu Rapid București

1

Fără îndoială *turul campionatului 1967—68* **nu poate primi decît calificativul submediocru.** Mai precis, **consider că** *din punct de vedere calitativ a fost cel mai slab tur de campionat din toate edițiile desfășurate pînă acum.* În trecut, ne obișnuisem cu supremația echipelor bucureștene care se instalau chiar de la început în fruntea clasamentului, lupta pentru cucerirea titlului angrenînd numai aceste formații. În prezent, echilibrul valoric dintre echipele din Capitală și cele provinciale este sensibil egal. Aceasta, pe de o parte, datorită formei slabe a unor echipe (Dinamo Buc., Rapid), iar pe de alta, pregătirii minuțioase ca și ambiției celorlalte combatante. Aș enumera pe F. C. Argeș, Universitatea Cluj și Farul, garnituri care se situează în primul eșalon al clasamentului și care în general au realizat jocuri de bună calitate.

Nu putem trece cu vederea evoluția foarte bună a echipei Steaua care a obținut, meritat, titlul neoficial de campioană de toamnă. „11"-le militar, după ani de încercări, a reușit să se prezinte în actualul campionat cu o formație aproape stabilă de la o etapă la alta, ceea ce a creat o bună omogenitate, cu jucători care au învățat bine lecția și cu o idee de joc perfect conturată. S-a dovedit că cele două fruntașe ale clasamentului, *Steaua* și *F. C. Argeș*, s-au situat pe aceste poziții în primul rînd datorită organizării jocului la mijlocul terenului, avantajate fiind și de cîte un excelent coordonator (Constantin și Dobrin). Prin calitățile lor deosebite (tehnică, gîndire tactică), aceștia au pregătit minuțios fiecare acțiune, declanșînd la momentul oportun, contraatacuri periculoase, prin transmiterea mingii coechipierului cel mai bine plasat.

Majoritatea echipelor au pus accentul pe betonarea apărărilor, ceea ce a făcut ca jocul să-și piardă din cursivitate. S-a observat că atacanții noștri nu se pot descurca în fața unor asemenea apărări. Numai cu o năpustire oarbă spre poarta adversă, fără a avea o pregătire tehnică și o gîndire tactică superioară, nu se pot străpunge apărările supraaglomerate.

Să sperăm, însă, că eclipsa de formă a majorității echipelor se va transforma în retur, într-o dorință unanimă de realizare a unui fotbal de calitate.

2

Invazia de jucători tineri promovați în divizia A n-aș vrea să rămînă o simplă formalitate. Cei care nu iubesc fotbalul, nu se dăruiesc pentru el, nu perseverează continuu și nu renunță la satisfacții personale, se vor elimina singuri. Dintre debutanți aș vrea să remarc în primul rînd pe *Dumitrache* și pe *Tătaru II*, jucători care au un fond de bază. În viitor, concomitent cu pregătirea lor tehnico-tactică, vor trebui să fie foarte bine pregătiți și din punct de vedere fizic. Ambii sînt slab dezvoltați și sînt ușor deposedați de adversarii mai solizi. Este dovedit faptul că fără îmbinarea perfectă a unei tehnici superioare cu cea a calităților fizice de bază (viteză, detentă, dar în special — forță) nu putem ridica jucători de clasă. Un alt grup de jucători care au lăsat o bună impresie în această parte a campionatului este format din *Jercan (F. C. Argeș)* extrem stînga — post al căutărilor în echipa națională — înzestrat cu calități specifice de aripă ; *Coman* (Universitatea Cluj). Acestuia îi reproșez însă faptul că este atașat prea mult de minge. Cînd va reuși să-și îmbunătățească jocul (să știe cînd să se despartă de minge) va deveni mult mai util echipei. Apoi *Anghelescu* (Universitatea Cluj) :

Va

1

Socotesc că și prima parte a acestui campionat, *asemeni ultimelor ediții ale campionatelor noastre,* a avut ca dominantă LUPTA APRIGĂ PENTRU PUNCTE. *Puncte, puncte și iar puncte, aceasta a fost deviza majorității echipelor noastre, ca să nu spun a tuturor. Paradox absolut real,* această „foame" de puncte n-a fost satisfăcută printr-un joc calitativ superior, primul și cel mai indicat să PRODUCĂ multe puncte, *ci printr-un joc de angajament, în care, adeseori, efortul de concepție a fost înlocuit cu efortul orb...*

Analogie profesională, mă voi referi în cîteva cuvinte și la breasla mea, a „cavalerilor fluierului" de la noi. Vreau să remarc din capul locului că în apriga tensiune a campionatului, tensiune aprinsă de lupta (de multe ori fără menajamente) pentru puncte, arbitrii au luptat și ei să se adapteze, dacă se poate spune așa, fără a fi dominați de către ea. Unii au rezistat tensiunii și au „supraviețuit". Alții au „clacat" pe drum și au rămas pe marginea lui...

Încercînd să pun într-o imaginară ecuație fotbalul nostru din această toamnă, aș egala suma (fotbal de nivel mediocru + arbitraje în aceeași notă, cu cîteva excepții „peste" și altele „sub" + spectacol, fatal, și el... în aceeași notă, adică la limita dintre mulțumitor și supărător + spectatori iritați, adeseori înfrîngînd legile sportivității față de jucători și arbitri) cu un sezon care pe ansamblu, n-a avut în nici un caz darul să ne satisfacă pe toți ce

Dr. Dumitru TOMESCU

1

Turul campionatului nu **a însemnat,** *așa cum voia toată lumea,* **un spectaculos salt calitativ** *față de campionatul ce tocmai* **se încheiase. Ne-am obișnuit să parcurgem un ciclu stereotip, care începe dintr-un punct, se dezvoltă după o linie curbă (noi am vrea-o dreaptă), tot mai curbă, care se întoarce cuminte în același punct. Adică exact drumul speranțelor și iluziilor noastre care, îngropind amintirea fiecărui campionat încheiat, îndrăznește să se înalțe, dar realitatea îi impune implacabil traiectoria chinuitoare a cercului de care pomeneam.** *Ne aflăm acum la jumătatea lui. Putem deci trage o linie, făcînd un prim bilanț.*